

πλέον, και οὕτω να κατάτρίβω την ἀκμήν μου σὺν τῷ χρόνῳ. Δυστυχῶς, ἐν τῷ μοναστηρίῳ δὲν δύναται τις να πλύνηται ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν καθ' ἐκαστὴν πρωΐαν και καθ' ἐκαστὴν ἑσπέραν, ἄλλως ἀμέσως θὰ ἐκλειόμεν ἐν αὐτῷ. Θὰ ἐθυσίαζον και αὐτὴν τὴν κόρην μου, ἀλλ' οὐδέποτε δύναμαι να παραδεχθῶ ὅπως μὴ ἔχω πάντοτε τοὺς πόδας λευκοτάτους και τοὺς ὀνύχας ροδόχρους. Ἐσχάτως συνδιελεγόμην μετὰ τῆς ἀδελφῆς τοῦ ἐλέους Εὐσταθίου. Ἐνίοτε μεταχθίνω πρὸς ἐπίσκεψιν αὐτῆς. Ἐξέφρασα αὐτῇ κατὰ διαφόρους καιροὺς τὰς ἐπιθυμίας μου και τοὺς δισταγμούς μου, καθ' ὧν σχεδὸν θὰ ἐθριχόμεθον, ἐὰν ὁ ἐπίσκοπος ὑπισχνεῖτό μου να μοι ἐπιτρέψῃ να ἔχω πρὸς τὸ κελλίον μου κομμωτήριον ὁμοίον πρὸς αὐτὸ ὅπερ ἔχω ἐνταῦθα.

— Τοῦτο εἶναι ἀδύνατον, μοι ἀπήνησεν ἐκείνη. Τοῦτο ἀντιβαίνει εἰς τοὺς κανόνες. Ἄλλως τε, δὲν ἔχομεν καιρὸν να φροντίζωμεν περὶ τοῦ σώματος ἡμῶν.

— Λοιπὸν, ἀδελφὴ, οὐδέποτε πλύνετε τὸ σῶμα σας;

— Εἶναι ἀληθές, μοι εἶπεν ὑπομειδιῶσα, ὅτι τὴν προτεροῖκὴν εἶδον κατὰ τύχην τὰ γόνατά μου, ἦσαν τόσον ἀκθάρτα, ὥστε ἔμεινα κατησχυμένη ἐνώπιον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἡ ἐξομολόγησις αὕτη εἶναι τόσῳ μᾶλλον ἀξιοθαύμαστος, ὅση ἡ ἀδελφὴ τοῦ ἐλέους, πρὸς τὰ τεσσαράκοντα ἔτη αὐτῆς ἔτη, εἶναι πικρὸτε ὠραιοτάτη, εἶναι δὲ τὸ γένος πριγκίπισσα Ν... ἀλλ' ἀδύνατον, ἐγὼ οὐδὲν εἶμαι τοσοῦτον ἄρρονη και οὐδέποτε φαίνωμαι ἔχουσα μύρα τὰ γόνατα.

Ἐν τούτοις πρέπει να ἐξέλθω τῆς θέσεως εἰς ἣν εὐρίσκωμαι νῦν. Μήτηρ ἐπὶ πολλὰς ὥρας παρετήρουν τὴν σελήνην, δὲν μοι παρέσχε τὴν λύσιν. Ἰδοὺ διατί ἐπιθυμῶμεν μεγάλως να σὲ εἶχον πλησίον μου. Θὰ με συνεβούλευες, ἢ τοῦλάχιστον θὰ με διεφώτιζες. Θὰ ἐκρίνες δὲ ἐξ ἰδίων.

Τὸ να εἶναι τις μήτηρ κενθάνει πολλὰ πράγματα. Εἶναι ἀληθὲς ἡ μητρότης θεῖον πρᾶγμα; Ἦτιον ἀγαπᾶ ἡ σύζυγος περισσότερον, τὸν πατέρα ἢ τὸ τέκνον; ἢ ἀγαπᾶ ἀμωτέρους ἐξ ἴσου. Ἠρόσιος να διακρίνης πάντα ταῦτα; Δύναται να μοι ἐκφρασθῆς εὐλογοῦν; Δὲν θὰ σε πρῶτως, ἢ μήτηρ μου δὲ δὲν ἀναγινώσκει τὰς ἐπιστολάς μου. Θὰ με ἐρωτήσης, διατί ὅταν εὐρίσκωμαι ἐν ἀναγκῆ δὲν συμβουλεύομαι τὴν μητέρα ἢ τὸν πνευματικόν μου τὸν ἀδελφὸν Σερβῶν; Μᾶθε ὅτι ἡ θέσις μου εἶναι ὅπως ἔκτακτος, διότι ἡ μὲν μήτηρ μου θὰ με ἐξελθῆσαν ὡς τρελλήν, ὁ δὲ ἀδελφὸς Σερβῶν δὲν θὰ ἐνόει τίποτε.

Ἡ μήτηρ μου προθύμως θὰ συγκατένευε να ἐπιχειρήσω μικρὸν ταξείδιον, ὁ δὲ ἀδελφὸς Σερβῶν θὰ με συνεβούλευε να παρακαλέσω τὸν Θεὸν να με φώτισῃ. Ὁ Θεὸς ἔχει ἄλλας ἀσχολίας; Ἄλλως τε, ἐπειδὴ εἶναι μοναδικὴ ἡ θέσις μου, δι' αὐτὸν δὲν θὰ ἦτο τί σοβαρόν; Ἴσως ἡ θέσις μου εἶναι πολὺ φυσικὴ, ἐγὼ δὲ ἐκπληττομαι τοσοῦτον, διότι δὲν εἶμαι ἐξοικειωμένη πρὸς αὐτήν.

Ἰδοὺ τὸ πρᾶγμα: Ἡ μήτηρ μου θέλει να με ὑπανδρεύσῃ. Κατ' ἀρχὴν δὲν ἀντέτεινα, ἀφοῦ θὰ ὑπανδρευθῶ, διατί να μὴ ὑπανδρευθῶ νέα; Ὅμιλῶ περὶ γυναικῶν. Δὲν θὰ ἠγάπων ἄνδρα τῆς ἡλικίας μου. Ἐξ ἡ ἑπτὰ ἐτῶν διαφορά μοι φαίνεται ὅτι δὲν εἶναι τι δυσανῆλογον. Ὁ πατὴρ μου ἀπέθανεν πρὸ δύο ἐτῶν. Ἡ μήτηρ μου ἀπέβαλε τὴν μελίκην περιβολὴν κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ χειμῶνος τούτου, ἐνδυσθεῖσα τὴν ἰσχύρον και φαϊόχρον ἐνδυμάσιαν, και ἐπανελάβε τὰς ἡμερησίας και ἑσπερινὰς ὑποδοχὰς τῆς. Με πρῶσιζεν εἰς τὸν κόσμον, διότι σκέπτεται προφανῶς περὶ τῆς ὑπανδρείας μου. Δὲν εἶμαι δυσειδής, πτωχὴ, ἡλίθιος, φθισικὴ. Οἱ γονεῖς μου εἶναι ἐντιμοὶ και ἀξιοσεβαστοὶ. Ὑπανδρευομένη δὲν θὰ λάβω ὑπ' ὄψιν τὴν ματαιοδοξίαν ἢ ἀργυρολογικόν τινα συνδυασμόν. Τὰ χρεώγραφα ἡμῶν εὑρηνται ἐν ἀσφαλείᾳ, οὐδὲν φοβούμεθα ἐκ τῶν χρεωκοπιῶν. Δὲν αἰσθάνομαι τὴν ἀνέλιξιν να ἀλλάξω κοινωνικὴν θέσιν ὅπως καλῶσί με πριγκίπισ-

σάν ἢ δουρίσσαν ἐν ταῖς νέαις οἰκογενεαῖς ἐνθα θὰ εἰσεχώρουν ὑπὸ νέον τίτλον. Ἄλλως τε ἔχομεν μικρὰν θέσιν. Κατάγεται αὕτη ἀπὸ μακρῶν; Δὲν γνωρίζω τίποτε, ἀλλ' εἶναι ἐπαρκής, ὅπως διακριώμεθα τῶν ἡμετέρων προμηθευτῶν. Περὶ τούτου οὐδεὶς ὁ σκώπτων ἢ ὀνειδίζων. Δὲν τρέφομαι ὑπὸ φαντασιοπληθῶν και ἀπραγματοποιήτων ἰδεῶν. Οὐδὲν ἀπαιτῶ παρὰ τοῦ συζύγου μου να εἶναι ἥρωσ. Ἐπιθυμῶ μόνον να ἔχη καλῶς τὴν υγίειαν, να ἀσχολῆται περὶ τι μέχρι τοῦ δείπνου, και να με ἀγαπᾶ κατὰ τὸν λοιπὸν χρόνον. Ἴσως ὁ γάμος μοι παροῦσα μεγαλειότεραν ἐλευθερίαν. Ἡ παιδαγωγός μου με συνοδεῖ πανταχοῦ ὅταν λείπῃ ἡ μήτηρ μου. Τοῦτο ἀποβαίνει γελοῖον. Ἐπιθυμῶμεν περισσοτέραν ἐλευθερίαν. Ἀκούω να γίνηται λόγος περὶ βιβλίων τινῶν, ἐπιθυμῶ να ἀναγνώσω αὐτά. Τὰ χαρακτηρίζουσιν ὡς ἀριστουργήματα ἐνώπιόν μου και τὰ ἀποκρύπτουσιν ἀπ' ἐμοῦ. Πῶς δύναται βιβλίον τι να εἶναι ἀριστοῦργημα και να εἶναι ἀπηγορευμένον εἰς μίαν κόρην; Ἴσως βιβλίον τι ἐξ αὐτῶν με διαφωτίσῃ περὶ τῆς θέσεώς μου. Ταῦτα πάντα ἀκούσι δι' ἐμέ. Κρίνω ἐμαυτὴν λίαν λογικὴν, θὰ εὐδαιμονήσω δ' εὐκόλως ἐὰν μὴ ἐπέλθῃ καταδρομὴ τις τῆς τύχης ὅπως ἀπρόοπτος και ὅπως περίπλοκος.

Συνάντησας τὸν χειμῶνα παρ' ἡμῖν τὸν κ. δὲ Βίλλογγ, τὸν ὁποῖον ἐπαρουσίασεν ἡ κ. Πολλουῦ, ἤτις τότε ἀπέκρυψε τὰ σχέδια τοῦ βρῶνον (εἶναι βρῶνος, ἀληθῆς βρῶνος). Προέκειτο περὶ τοῦ γάμου μου. Ἐγνώριζον τὸν ἄνδρα τούτον, διότι πολλὰς μετ' αὐτοῦ ἐχόρευσα. Δὲν μοι ἀπήρρεσκεν. Ὅτε τὸν εἶδον εἰς τὴν οἰκίαν μας, ἐνόησα περὶ τίνος πρόκειται. Ἄλλως τε, ἡ μήτηρ μου δὲν εἶναι μυστικὴ. Εὐθύς ἐξ ἀρχῆς μοι εἶπεν ὅτι οφείλω να τὸν θεωρῶ ὡς ὑποψήριον. «Ἡ κοινωνικὴ του θέσις, ἡ ἡλικία του, ἡ περιουσία του, ἡ οἰκογενεαὶ του, τὰ προηγούμενά του, εἶπεν, συμβιβάζονται πρὸς ἐμέ. Σοὶ ἀπόκειται να ἀποφασίσῃς. Προσποιεῖται ὅτι οὐδὲν ἐννοεῖς, οὕτω δὲ δύνασαι να τὸν σπουδάσης ἀνέτως. Δὲν θέλω ποσῶς να σὲ ἐπηρεάσω». Τὸν ἐνθυμείσαι; Ὑπανδρευθῆς ὀλίγον μετὰ τὴν μετ' αὐτοῦ συνάντησίν σου. Δὲν θὰ τὸν ἐπρόσεξες βεβαίως. Εἶναι ὑψηλός, λεπτοφυής, ἔχει ξανθὴν γενειάδα, ὠραιοτάτους ὀδόντας, κεφαλὴν ὀλίγον μικρὰν, ὤμους εὐρεῖς, ὀλόκληρον δὲ τὸ ἐξωτερικόν του φανεροὶ ἰσχύν. Ὁ ἀγαπώμενος ἄνδρ δέον να ἦ ἰσχυρός, δὲν εἶσαι τῆς αὐτῆς ιδέας; Δέον να αἰσθάνομεθα ἐν αὐτῷ πάντοτε προστάτην μεθ' οὗ εὐρίσκόμεθα δὲν θὰ φοβώμεθα οὔτε τὸ ὕδωρ, οὔτε τὸ πῦρ, οὔτε τὸ πλῆθος. Οἱ πόδες του οὐδὲν τὸ ἔκτακτον ἔχουσι κάλλιστα δὲ εἶναι ὑποδεδεμένοι. Αἱ χεῖρές του, λίαν ἐπιμελετημέναι, εἶναι ὀλίγον τραχιαί. Ἰππεύει θαυμασίαι. Ἐχει πολὺ πνεῦμα και εἶναι πρὸ παντός φαιδρός. Πολλὰς τὸν κύνθησεν ἡ τύχη. Δὲν ἐκπληττομαι ἐπὶ τούτῳ. Πῶς τὸ γνωρίζεις; θὰ ἐρωτήσης. Ἐνίοτε ἐγένετο λόγος περὶ αὐτοῦ, παρὰ τῇ μητρί, καθὼς γίνονται λόγος περὶ ὅλων τῶν νέων οὓς ἠθελε τις συναντήσῃ ἐν ταῖς αἰθούσαις, ὅταν ἡ παρουσίασις των ἢ ἡ αἴτησις παρουσιάσεως εἶναι ἀπρόοπτος. Ὁμίλησαν περὶ αὐτοῦ διὰ κεκαλυμμένων φράσεων, ἀλλὰ ἐνόησα τὰ πάντα. Ἄλλως τε εἶναι ἀδύνατον να ἀνατραφῶμεν τώρα ἐν πλήρει ἀγνοίᾳ τῶν ἀποκρυπτομένων ἡθῶν. Καθ' ἐκαστὴν πρωΐαν αἱ ἐφημερίδες ἀναγράφουσι τὰς συνδιαλέξεις τῆς προηγουμένης ἑσπέρας, και συναντῶμεν πάντοτε τὰ ὀνόματα τῶν ἡμετέρων χορευτῶν μετὰ τῶν ἐπωνύμων τῶν νεανίδων, ὡς αἱ ἀμαζαὶ αὐτῶν συναντῶνται μετὰ τῶν ἡμετέρων ἐν ταῖς Ἡλυσίαις πεδίαις ἢ ἐν τῷ δάσει τῆς Βολωνίας ἢ ἀλλαχοῦ.

ALEXANDRE DUMAS fils.

(Ἀκολουθεῖ).

Ο ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ

ΧΡΥΣΟΣΘΕΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ.

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΝΕΟΛΟΓΟΥ.